13e JAARGANG. CURACAO DEN 10n. OCTOBER 1896. No 667

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.50 voor elken regel meer fl. 0.07½

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

DE VRIJMETSELARIJ.

Er is in den laatsten tijd op Curaçao het een en ander voorgevallen, wat nu eenmaal niet strekt om een hoog idée van zijn beschaving te krijgen. Bij de openlijke en verborgen aanvallen, die ten onzent beproefd zijn en thans nog beproefd worden, om de Katholieke Kerk, indien het kan, hier op ons eiland ten val te brengen, hebben wij na zorgvuldig onderzoek het werk der vrijmetselarij erkent. Eene reden te meer dus om den weldenkenden onder ons, om dengenen die het wel meenen met orde en vrijheid in eene geregelde maatschappij de oogen te openen en hen aan te sporen om die vijandin van Kerk en maatschappij met alle geoorloofde middelen te bestrijden. Te meer worden wij daartoe opgewekt, doordat de H. Vader Leo XIII dezer dagen wederom een schrijven heeft uitgevaardigd waarbij den katholiek geen den minsten twijfel gelaten wordt omtrent de heilooze beginselen door de vrijmetselarij geleeraard, omtrent de ellendige kunstgrepen waarvan zij zich bedient om hare leerstellingen te verspreiden.

Op het einde der maand September van den 26 tot den 30, werd er te Trente eene bijeenkomst gehouden, die zich in het bijzonder ten doel stelde den omvang te doen kennen van het kwaad, dat op stoffelijk en zedelijk gebied aan Kerk en maatschappij door de vrijmetselarij wordt berokkend, en de middelen te beramen, welke daartegen kunnen worden aangewend. De voorzitter van het voorbereidend comité te Rome, de heer Alliata, mocht, naar aanleiding van zijn werkzaamheden, het schrijven ontvangen van Zijne Heiligheid, waarop wij boven doelden, en dat wij hier in zijn geheel laten volgen:

Beminde zoon, heil en apostolischen zegen.

Altijd is het Ons zeer welgevallig, dat de Katholieken, door hun bisschoppen geleid, in congres samenkomen, ten einde de belangen van den godsdienst te verdedigen en te bevorderen,—en, dank zij Gods goedheid, die Onze wenschen vervult, zijn in onze dagen die congressen van allerlei aard zoo talrijk geworden, dat schier geen enkel voorwerp van zorg op kerkelijk gebied daardoor buiten vruchtbare behandeling werd gelaten.

Thans, beminde zoon, doet gij Ons weten dat uwe vereeniging besloten heeft, uit alle volkeren gekozen Katholieken te Trente saam te roepen, om gemeenschappelijk het karakter en de middelen ter bestrijding te bestudeeren van de maçonnieke secte, die met den dag te driester optreedt en daardoor niet enkel de leden van uw congres tot ijveriger krachtsinspanning aan te vuren, maar ook aan anderen dien ijver mede te deelen.

Afgescheiden van elke andere beweegreden, ligt er een motief om uw voornemen ten zeerste goed te keuren, in het feit-zelf, dat al meer en meer in den boezem des volks het innige besef veld wint, dat maatschappij en godsdienst beiden door de geheime genootschappen worden bedreigd met onheilen, die, ten deele reeds gevoeld, in de toekomst nog meer behooren te worden gevreesd.

Meermalen reeds hebben Wij bij voegzame gelegenheden op die onheilen gewezen, en met name deden Wij het in Onze encycliek *Humanum Genus*, alsmede in de andere brieven, die Wij tot het italiaansche volk richtten in de jaren 1890 en 1892. Onze sombere voorgevoelens werden door de sedert gevolgde gebeurtenissen bewaarheid; — met te meer voldoening aanschouwen Wij thans, als een der vruchten van Onze vermaningen, het door u ontworpen congres. En Wij koesteren het vertrouwen, dat het getal en de verdienste van hen die er aan zullen deelnemen, beantwoorden mogen aan het gewicht der vraagstukken, die er behandeld moeten worden, alsmede aan de voordeelen, die men zich ervan kan beloven.

Evenwel, zal de uitkomst ten volle bevredigen, dan is het allerzeerst noodig, dat zij die aan het congres deelnemen, de hand leggen aan den wortel en met zorg de middelen opsporen, om de ontwikkeling der krachten van de secte het zekerst te keer te gaan.

Die middelen, overvloedig hebben Wij ze aangewezen in de boven aangeduide Encyclieken; zij kunnen worden saamgevat in dit éene, namelijk: men binde den strijd aan waár de aanval der vrijmetselarij het hevigst is.

Noodig derhalve is, dat de door Ons genoemde stukken, die van het kerkelijk gezag uitgingen en een blijk geven van de gestadige zorg des Pausen, beschouwd worden en gelden blijven als onderwijzingen en regels, aan welke met eerbied gehoorzaamd moet worden zoowel door degenen, die aan de beraadslagingen van het congres zullen deelnemen, als door hen die, in de toekomst, hun talenten en hun werkkracht zullen wijden aan den dienst derzelfde groote zaak.

Gelijk Wij reeds elders zeiden, het lijdt geen twijfel, of de goddelooze leerstellingen, door de vrijmetselarij verspreid, en de ellendige kunstgrepen, waarvan zij zich bedient, zullen minder vermogen en langzamerhand geheel en al vanzelf verdwijnen, indien de Katholieken er zich met zorg op toeleggen, de vrijmetselarij te ontmaskeren. De secte immers ontleent al haar kracht aan de leugen en aan de duisternis. Wordt haar het leugenmasker afgerukt, dan zal het voor geen rechtschapen gemoed moeilijk vallen, de heillooze boosheid ervan terug te wijzen en te verafschuwen.

Daarom, gedreven door Onze vurige liefde tot Jesus Christus en tot de zielen, wenschen Wij u geluk met uwe onderneming, en Wij bidden gaarne, dat zij begunstigd moge worden door den goddelijken zegen.

Wij vertrouwen ten volle, dat uw congres den Katholieken een nieuwe spoorslag wezen zal om, terwijl zij jegens den persoon der dwalenden met christelijke liefde zich gedragen, de dwaling niet te ontzien en niet toe te laten, dat op eenigerlei wijze afbreuk gedaan worde aan ook maar een der goederen, die Jesus Christus op de wereld is komen brengen.

En opdat deze Onze wenschen in vervulling mogen gaan, schenken Wij met de meeste liefde in den Heer, als onderpand der hemelsche gunsten en als blijk van Onze welwillendheid, aan U, beminde zoon, en aan allen die het congres zullen bijwonen, den apostolischen zegen.

Gegeven te Rome bij Sint-Pieter den 20 September 1896, van Ons Pausschap het 19de jaar.

LEO XIII, *Paus.*

Dit pauselijk schrijven is, naar het ons voorkomt, van bijzonder gewicht. Eén ding weten wij allen, en wij weten het door het gezag der onfeilbare Kerk: de vrijmetselarij is

FEUILLETON.

Un glas di awa.

(o)

Un anoche di anja 1815, cura di San Pietro — un pueblo no muchoe leeuw for di Sevilla — a drenta bon cansar su cas, camina Señora Margarita, su criar di setenta anja a wardele. Margarita a caba traha un poco *Olla-Podrida* (1)

Coe gustoe e cura a hole e duci holor i e dici:

"Gracias á Dios, Margarita, bo tin aja un *Olla-Podrida*, koe ta haci hende haja awa na boca. Si, mi amigoe, bo ta fortunar, koe lo bo come tal coeminda."

E palabra "amigoe" a haci Margarita hisa wowo i el a mira un stranjero, coe a bini huntoe coe e cura. Su cara a troca i a munstra mal contentoe, el a tira un bista ariba e stranjero i a bira pa e cura, koe a para aja, manera un mucha, koe tin miedoe di haja un bon castigoe di su papa, i e dici ketoe:

"O, camina tin basta pa dos, tin basta pa tres tambe. I lo bo no kier toch, koe mi ta larga un hende Cristian, koe dos dia largoe no a come, moeri di hamber!"

"Santa Maria! Un Cristian? E ta parce mas tantoe un brigan."

I el a sali bon rabiar for di camber.

E, koe nan á papia di djele tabata un homber grandi, bistir den panja toer kibra, i jen di lodo; su cabei pretoe, su wowo, koe tabata lombra, su scopet, toer a haciele un hende desconfia.

"Mi mester bai?" el a puntra.

"Nunca un hende, koe mi a ricibi den mi cas, lo sali contra su gustoe," e cura a responde. "Pone bo scopet aja, i larga nos reza pa bai come."

"Nunca mi scopet ta bai for di mi manoe. E ta mi amigoe, lo mi tene cercá mi; pasobra mas koe lo bo no larga mi sali promer coe mi kier, tin otro hende, koe kier haci mi sali contra mi gustoe, i quizas mehor morto koe biboe. Ma bam larga bai come."

E cura no tabatin di kega nunca koe e no tabatin gustoe di come, pero el a admira di mira, coe ki lihereza cominda a disparce den boca di e stranjero, koe no ta contentoe di a come falta poco toer *Olla-Podrida*, a bebe toer biña i no a larga sobra nada di un pam, koe sigur tabata pisa seis liber. Mientra e tabata come el a tira un bista na toer camina i di mas menos boroto a haciele boela for di su stoel.

Ora nan a caba come, e stranjero dici coe e cura:

"Awor, haci mi fabor i juda mi. Mi pia ta herida. Duna mi algun pida panja i lo mi bai."

"Bo presencia no ta stroba mi," e cura a responde, "mi ta docter un poco tambe i lo mi juda bo."

Bisando esai, el a habri un kasji i el a cohe un cahita jen di panja di hiloe, el a hisa su manga i a bai samina e herida. E tabata hundoe, un bala a drenta un banda i a sali otro banda. Ta inconprensible koe e stranjero por a camna coe tal pia.

"Awe bo tin di keda aki, un poco sosiegoe lo haci bo bon i lo duna bo bo forza trobe."

"Awe mes, na e ora aki, mi mester bai. Tin hende koe ta warda mi, i tin tambe, koe ta busca mi. Larga mi mira, bo ta cla?" Bon, awor mi ta sinti mi, manera mi no falta nada. Duna mi un pam. Aki bo tin un pida placa di oro. Adios."

Mal contentoe e cura a toema e placa na manoe, diciendo: "Mi no ta posadero i mi no ta larga hende paga mi hospitalidad."

"Manera bo kier. Adios."

Bisando asina, el a cohe e placa i un pam, koe Margarita a trece i el a sali.

Un ora despues e cura i su criar a tende tiroe di scopet i e stranjero a drenta trobe jen di sanger, heridar na su pechoe i bleek mi morto.

"Aki," el dici, dunanda e cura algun placa di oro, "mi jioenan........banda di seroe ...cerca...un rio chikitoe."

El a cai. Solda spanjol a drenta coe scopet na manoe, e herida no a defende su mes mas, nan a marele bon i anto nan a duna e cura permision pa samina su heridanan; i mas koe e cura a sigura nan, koe si nan ta hibele, le moeri na camina, nan a responde: Ta mes cos, koe e ta moeri awe na camina of majan coe manoe di bordugoe, E ta e brigan famoso José."

José a gradici e cura pa es koe el a haci pa e, anto el a pidi un glas di awa, i ora e cura a baha poco pa pone e glas na su boca e dici ketoe: "Lo bo corda ariba es koe mi a pidi?" I e cura a primintiele di haci segun ta su gustoe.

Ora e troepa tristoe a bai, e cura bieeuw a sali, mas coe Margarita tabatin contra i a munstrele den cuantoe peligro el a bai boeta su mes den mondi scur, koe e tabatin di pasa, pero el a bai sosega i a haja cerca un rio chikitoe un muher morto, sigur matar di soldatnan, tambe un mucha chikitoe i un otro mucha homber di cuater anja, koe a hala su mama na su braza, pa e spiertele for di sonjo, manera el a corda. Comprende de admiracion di Margarita, ora el a mira e cura drenta koe e dos mucha chikitoe.

"Santa Maria!" el a grita; "Kiko lo socede awor? Falta poco nos no tin basta pa nos mes pa biba i cura ta trece ainda dos mucha! Mi mester bai pidi limosna anto pa bo i nan! I e muchanan! kiko nan ta? Jioenan di un brigan! Mi kier pusta, koe nan no ta batiza mes!"

Na e momento di mas chikitoe a coeminza jora.

"I kiko lo bo haci, señor cura, pa mantene e mucha? Nos no tin placa pa paga un muher pa cuidele. Lo nos mester haci uso di un flascoe. I bo no sabi, ki mal anochenan lo mi pasa desdi awor pasobra señor cura lo keda drumi ketoe. Mi cielo, e no tin ni seis luna ainda. Un fortuna, koe mi tin un poco lechi ainda na cas."

(1) *Olla-Podrida.* Un comida spanjol, traha di pida chikitoe di carni, coe permente etc.

uit haar aard, door haar streven, in haar werken een anti-christelijke secte. Deze wetenschap moet en zal voor iederen katholiek, die den naam door hem gedragen waardig is, voldoende zijn om de secte overal, waar hij het vermag, te bestrijden. De Paus zegt het duidelijk: de vrijmetselarij is veroordeeld en veroordeeld zonder hooger beroep. Wat meer is, in de pauselijke documenten, waarbij Z. H. aan de wereld deze uitspraak deed vernemen, heeft de Stedehouder van Christus reeds de middelen aangewezen, die strekken zullen om met goed gevolg den strijd tegen de vrijmetselarij te voeren. Niet overal echter zullen dezelfde middelen, althans niet in dezelfde mate, kunnen worden toegepast. Wat hier noodwendig is, zal elders wellicht geheel overbodig zijn;—wat op de eene plaats, om deze of gene reden, onmogelijk kan worden beproefd, zal op een andere gemakkelijk vallen;—wat, met het oog op de verschillende omstandigheden, nu eens gevaarlijk schijnt in stede van profijtelijk, zal een volgende maal zonder eenig bezwaar kunnen worden aangewend. *Die* omstandigheden onderling te bespreken, die bijzondere eigenaardigheden van aanval en verweer in verschillende landen of werelddeelen bloot te leggen en op de kennis daarvan een stelselmatig en aaneengesloten, een over de geheele wereld verbreid oprecht en degelijk *katholiek* verzet tegen het geweld en de list der secte te organiseeren, ziedaar o. i. de arbeid, die door het congres te Trente, zoo niet kan geheel worden voltooid, dan toch met kracht en met de hoop op goeden uitslag zal worden ter hand genomen.

Maar nog eens: de groote vrucht, *de* vrucht van het congres, zal o. i. hierin gelegen zijn, dat men van *alle zijden* onder ons, de noodwendigheid inziet en de wijsheid van den wenk, door den Paus ons gegeven: de vrijmetselarij te bestrijden *op dàt terrein*, waar zij voor ieder onzer vooral haar kracht ontwikkelt. Dat terrein is vaak verschillend voor elk land, voor elke streek, voor elke gemeente wellicht, — het moet worden verkend, maar —eenmaal ons aangewezen—moeten wij dáár onze krachten *eenparig* samentrekken en mogen wij door geen schuldige eigenzinnigheid oorzaak stellen, dat de gemeenschappelijke vijand de overwinning behaalt, die wij-zelven met eenige inspanning, met eenige opoffering van onzen kant, ons hadden kunnen verzekeren.

In afwachting van hetgeen het trentsche congres ons brengt, zullen wij alvast, voor ons veilig, naar dien wenk des Pausen handelen.

De godsdienstige tentoonstelling 1900.

Mr. Keane, rector aan de Universiteit van Washington, heeft in het wetenschappelijk congres van Brussel ook het congres der godsdiensten, weleer te Chicago gehouden, verdedigd, en aangetoond, hoe de katholieke Kerk gelegenheid heeft gehad hare waarheid op heerlijke wijze te doen stralen voor de oogen van heidenen en afgedwaalden; het congres vond in Amerika plaats met de goedkeuring der kerkelijke overheid, doch wat in Amerika goed is, deugt daarom nog niet voor Europa, en over het goede en nuttige heeft de kerkelijke overheid te oordeelen.

Doch de godsdienstige tentoonstelling is geheel iets anders dan het congres der godsdiensten.

Het doel dezer tentoonstelling is aan de wereld te toonen, wat de katholieke Kerk in de verloopen eeuwen heerlijks en grootsch heeft voortgebracht op allerlei gebied.

Voegen wij tot aller geruststelling hierbij, dat het werk is gezegend door den kardinaal Langénieux, door de aartsbisschoppen en bisschoppen van Rennes, Rochelle, Amiens, Nevers, Nantes, Bayonne, Chartes, Limoges, Gap, enz.

Z. H. Paus Leo XIII heeft aan de jeugdige ondernemers eene bijzondere audiëntie verleend, en na inzage genomen te hebben van de talrijke onderteekeningen van geleerde religieuzen, priesters, leden van het Parlement, schrijvers en mannen, die de katholieke zaak zijn toegedaan, hun ondervraagd over het plan en de verdere organisatie, en daarna aan de jeugdige ondernemers en hunne grootsche onderneming volgaarne Zijn zegen geschonken, aldus het werk tenvolle goedkeurend.

Ook de hoogste leden der Romeinsche Curie, als de kardinalen Rampolla, Vanutelli, Parrochi betuigden voor het werk hunne hoogste belangstelling.

Volgens het plan moet het paleis dezer tentoonstelling alles overtreffen, wat de kunst ooit verhevens en machtigs heeft voortgebracht. De hoogte is 320, de oppervlakte 120000 meters. De basiliek van St. Pieter te Rome zal slechts het ⅛ zijn van dit heerlijk gebouw. De grootste bouwmeesters zijn met de voltrekking van dit tooverpaleis belast.

Aldaar zal men de heerlijkste panorama's kunnen bewonderen. Het leven en sterven van den Zaligmaker, het Coliseum, dat altaar, waarop het bloed van zoovele martelaren heeft gestroomd, Constantijn in zijn keizerlijke pracht het Christelijk geloof aannemend, de eerste bisschoppen werkend aan de bekeering der heidenen, de H. Genoveva, die Attila terughoudt, Karel de groote op Petrus's graf, Urbanus II den kruistocht predikend, de inneming van Jerusalem door Godfried van Bouillon, de slag van Lepanto, Jeanne d'Arc te Chinon en Rouaan, Christoffel Columbus Amerika ontdekkend, het Vaticaansch Concilie, de jubelfeesten van Leo XIII enz.

Vervolgens zullen in de ontzaglijk groote hangende tuinen de bedevaartplaatsen der wereld zichtbaar zijn, als de grot van Betlehem, het huisje van Nazareth, de catacomben, Lourdes, Salette, Einsiedeln enz.

De museums der vreemde missiën van Lyon en het eucharistisch museum van Paray le Monial zullen in dien tijd al hunne schatten afstaan aan de tentoonstelling.

Al wat vervolgens betrekking heeft op de devotie van het H. Hart en onze L. Vrouw, al de beelden der heiligen, geleerden en helden der H. Kerk, zullen vertoond worden, gerangschikt volgens de verschillende eeuwen.

De kerkelijke kunst zal er eene eereplaats bekleeden, zooveel mogelijk zal men de oorspronkelijke stukken der groote meesters tentoonstellen en alleen bij gebrek aan deze, de meest volmaakte kopieën. Al wat de architectuur in de verschillende stijlen heeft voortgebracht, zal in hout, steen of carton worden nagemaakt.

Men zal eveneens het christelijke drama kunnen genieten, vanaf de naïeve voorstelling der middeleeuwen tot zijne hoogste ontwikkeling der latere tijden.

Zoowel de Gregoriaansche gezangen als de meesterstukken der grootste christelijke kunstenaars zullen worden uitgevoerd door een koor van 1000 zangers en een orkest van 300 instrumenten.

Thans heeft men reeds onderhandelingen aangeknoopt, om de vermaarde zilveren trompetten van den St. Pieter en de beroemde zangers der Sixtijnsche kapel te hebben.

Ondertusschen zal er ook een economisch en sociaal congres worden gehouden, en zullen de geleerden aller katholieke volkeren gelegenheid hebben elkander te spreken over de groote vraagstukken van den dag.

Men heeft zich geen illusien gemaakt omtrent de onkosten en het totaal berekend op 27,150,000 francs.

Misschien glimlacht menig lezer bij het zien van dit program, doch wanneer men de jeugdige ondernemers thans reeds met volharding aan hunne grootsche taak ziet werken, wanneer men bedenkt, dat Z. H. Leo XIII, de grootste kerkelijke waardigheidsbekleeders, al de katholieke bladen het werk ten volle steunen, dat twijfelt men niet aan het gelukken van dit verheven plan.

Want een verheven plan is het! In het Babylon der 19e eeuw, waar de misdaad zegeviert en het stof wordt vergood, bij het sluiten eener geheel materialistische eeuw, zal deze tentoonstelling eene zichtbare apologie zijn der katholieke Kerk, van hare leer door hare werken, van hare werken door hunnen uitslag. En velen die gekomen waren enkel om het genie van den mensch te bewonderen, zullen terugkeeren vol bewondering, voor de Voorzienigheid van een God, dien zij ternauwernood kenden.

Eere aan de 2 jongelingen, l'abbé Joseph Crestey en den publicist Delvigne, die hoogere idealen bezitten dan de meesten hunner tijdgenooten. Daar zal de jeugd zien, dat er nog een ander ideaal is dan de sportmanie, welke thans geest en hart heeft ingenomen, daar zullen zij eene hoogere wereld kunnen bewonderen dan de wereld van slijk en modder, welke Zola hun voorhield, daar zullen zij moeten bewonderen de overwinning van den geest op het stof, den triumf van het geloof, de zegepraal van Christus en Zijne Kerk!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 3 dezer maand N°. 520 is, met ingang van 1°. Januari 1897, voor den tijd van drie jaren eene commissie van schatting der grondeigendommen op dit eiland benoemd, bestaande uit de Heeren E. D. E. van den Bossche, M. Daal, C. Gorsira Fz., P. Gorsira Mz., J. H. W. Gravenhorst, A. Jesurun, Leon V. Leyba, M. H. Penso en C. Perret Gentil.

Lyst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Domitila Julian, Rali Lourens, Leopoldo Ibaria, Manuel Dacosta Gomez, Eulalia de Pol Flores, Rozenda Veelman, Josefina Maduro, Amelia Estrada, I. Daal, G. Daal, Adelina Monsanto, Leonidas Sosa de Fuenmayor.

Niet voor verzending vatbaar; A. Cremer — Tiel, Morris Pinedo Jr. — Rio-hacha, Isaac D. Sasso — San José de Costa Rica.

⁂

Jl. Woensdag is door de douane beslag gelegd op 84 kisten revolverpatronen, welke onder de benaming van potasch frauduleus werden ingevoerd door de schoenerbrik Curaçao.

⁂

De *Amigoe di Curaçao* betuigt bij dezen haar hartelijken dank voor de waardeerende en deelnemende woorden onlangs in de pers en met name in de *Curaçaosche Courant, Imparcial* en de *Verdad* gewijd aan de nagedachtenis van haar overleden redacteur, den Zeer Eerw. Heer Bekmans.

⁂

Verscheidene couranten met de laatste mail uit Holland ontvangen berichten ons, dat de toestand van Mgr. Joosten, apostolisch vicaris van Curaçao, van dien aard is, dat Z. D. H. zich genoodzaakt heeft gezien, zijne hooge waardigheid neder te leggen.

Tot geruststelling onzer lezers en der geloovigen zijn wij gemachtigd mede te deelen, dat dusdanig bericht vooralsnog onwaar is.

⁂

Jl. Maandag, 5 October, overleed, intijds gesterkt door de Genademiddelen der H. Kerk, in den ouderdom van drie en vijftig jaren, in het St. Martinusgesticht aan de Overzijde de Eerwaarde Zuster CELERINE, in de wereld genaamd *Adriana Cornelia Fleerakkers.*

Wel had tot het laatste oogenblik de vriendelijke hoop van honderden achtbare ingezetenen aller gezindten van onze Stad om het ziekbed gezweefd, waarop de Overledene slechts betrekkelijk korten tijd lag neergeworpen, maar de beste geneeskundige behandeling, de zorgvuldigste verpleging noch de hartelijkste gebeden vermochten SOEUR CELERINE te behouden voor de Congregatie, aan welke zij ten sieraad was, noch voor de vrouwelijke jeugd van Curaçao, aan welker vorming en opvoeding de betreurde Doode met ongemeen talent en volle toewijding zes en twintig jaren lang onvermoeid heeft gearbeid.

De hartelijke belangstelling van alle zijden aan SOEUR CELERINE betoond in de dagen harer ziekte, — de algemeene droefheid over haar verscheiden, welke zich zoo treffend openbaarde in het drukke bezoek aan de Kapel van de Eerw. Zusters, waar, na haar afsterven, het ontzielde lichaam den geheelen dag stond ten toon gesteld, — de aanwezigheid van zoovele Moeders en jonge Dochters uit alle standen, andersdenkenden en Katholieken, toen des avonds de plechtige "Respons" werd gehouden, — en de gemengde en uitgelezen stoet, welke haar stoffelijk overschot naar de gewijde aarde vergezelde — dat alles legt van SOEUR CELERINE's vruchtbaar-werkzaam leven op ons eiland een te welsprekend getuigenis af, en ligt nog te versch in het geheugen, dan dat het noodig zou zijn over de groote verdiensten dezer eenvoudige Schoolzuster uit te weiden. Er

---

I loebidando su mal contentoe el a toema e mucha den su braza, a largele bebe, abrazele. Ora e chikitoe a bebe i ora el a ponele droemi, e otro a haja su beurt; i mientra el a haci toer esai, e cura a contele, na ki manera el a haja nan.

"Ta bon," Margarita a responde. "awor bo cuente, com lo nos mantene nan i nos mes."

E cura a cohe Evangelio i a leza:

"Toer koe ta duna na mi nomber un glas di awa na un otro, en berdad, Mi ta bisa boso, le haja su pagamentoe."

"Amen," Margarita a responde.

Su marduga e cura a larga dera morto di e muher i a reza pa e oracion di defuntenan.

Diez dos anja despues cura di San Pietro, koe tabatin awor setenta anja, a sinta na porta di su cas, cayenta curpa den solo. Banda di djele un mucha di diez dos anja a sinta leza, tirando di bez en cuando un bista ariba un jonkman di 16 anja, koe tabata traha den jardin di e cura.

"O, esta un bonita wagen!" es un di 12 anja a grita awor.

Enberdad! Un wagen, koe a bini for di Sevilla a jega i a keda para dilanti di cas di cura. Un criar den bistir fini a bini i a pidi un poco awa.

"Carlos", e cura dici, duna un glas di awa na e señor i trece binja tambe."

Un señor a sali awor for di wagen.

"Esai ta bo sobrinonan?" el a puntra e cura.

"No, señor, pero mi por jama nan mi jioenan."

"Di com?"

"E cura a contele nan historia. "I kiko señor lo consega mi awor, kiko lo mi haci mas pa nan?"

"Wel lo mi larga nan studia pa officier. I pa nan por biba segun nan estado, bo mester duna nan toer anja un 4000 gulden."

"O, señor ta haci bofon!

"I anto bo mester traha un misa nobo, koe un bon cas acerca pa bo mes. I anto bo mester doena na e misa un nomber; nomber di: Misa di un glas di awa."

"Kiko esai ta nifica?.... kiko señor kier bisa?....

E cara....e boz...."

"Esai ta nifica, koe mi ta Don José della Ribeira." Mi por a hui for di prison, diez dos anja pasa. I na lugar di brigan, mi ta awor bao di gobierno aki un general. Bo tabata pa mi jioenan un tata. Larga nan bini pa mi braza nan. I despues di a braza su jioenan el a duna manoe na e cura, diciendo:

"Wel señor cura, bo kier e misa di un glas di awa?"

E cura jen di sintimentoe a bira pa Margarita i e dici; "Toer koe ta doena na mi nomber un glas di awa na un otro, enberdad, mi ta bisa boso, le haja su pagamentoe."

"Amen!" Margarita a responde, jorando di legria pa motiboe di fortuna di e sacerdote, di tristeza pasobra e dos mucha lo bai for di cas.

Un anja despues Don José i su jioenan tabata na San Pietro pa asistir na Consegracion di misa di un glas di awa, koe ta un di mas bonita banda di Sevilla.

zal nog menig geslacht moeten voorbijgaan in onze Stad, eer de naam van deze vrome Dochter van St. Franciscus er vreemd is geworden.

De onverpoosde schoolarbeid, waardoor de jaren van SOEUR CÉLÉRINE's verblijf op Curaçao tot het openbare leven behoorden, belette haar niet een zeer voorbeeldige Religieuse te zijn, die den eerbied en het vertrouwen harer Oversten verdiende en verwierf en, maakt haar verscheiden buiten de kloostermuren eene ledige plaats, daarbinnen laat zij eene plaats open, die nog langen tijd tot een weemoedig aandenken zal stemmen .... ook het verkeer tusschen Aarde en Hemel verinnigen. Want SOEUR CELERINE's dood was, gelijk haar leven deed verwachten : blijde droeg zij de lasten des levens en trad zij door de doornen van haar pad, in het vooruitzicht der eeuwige belooning altijd moedig en sterk ; — blijde is zij gestorven in de onwrikbare en zoete overtuiging, dat God getrouw is voor Zijne getrouwen en hun loon groot in den Hemel.

Eenige korte biografische gegevens die vooral de datums bevatten, welke haar altijd dierbaar zijn geweest, mogen deze geringe hulde aan hare vereerde nagedachtenis besluiten !

Den 29 November 1843 te Roosendaal geboren, trad zij, op het voorbeeld van hare twee oudere Zusters, reeds op zeventienjarigen leeftijd, den 29 Juni 1860 in de bloeiende Congregatie harer geboortestad. Den 6n. Januari 1862, den dag harer professie wijdde zij zich voor immer aan God en den naaste toe.

Vol blijden moed vertrok zij reeds twee jaar later naar deze Kolonie, waar zij 21 November 1863 aankwam. Na een achttienjarig verblijf op ons Eiland noopten hare verzwakking en ziekte hare Oversten haar terug te roepen. Een tijdperk van ruim vijf jaren bracht zij nu wederom in het Vaderland door, waar zij, spoedig hersteld, aan verschillende scholen harer Congregatie werkzaam was. Curaçao bezat echter de voorkeur in haar hart en het was een feestelijke tijding voor de vurige Zuster, toen hare Oversten haar in 1888 gelasten opnieuw derwaarts te vertrekken.

Den 16 Mei 1888 was de vreugderijke en haar onvergetelijke dag harer tweede aankomst in onze goede stad en hier wijdde de talentrijke SOEUR CÉLÉRINE zich tot aan hare laatste ziekte onder algemeene waardeering en vereering aan de opvoeding en het onderwijs der Curaçaosche jeugd.

R. I. P.

NEDERLAND.

Onlangs had in de kapel van het gymnasium te Katwijk een indrukwekkende plechtigheid plaats.

Na gedurende drie dagen zich in strenge afzondering te hebben voorbereid, legde de weledelgestr. heer mr. Rudolf Benjamin Ledeboer in handen van zijn Mentor, den weleerw. heer pater H. van Schijndel, de Roomsch-Katholieke geloofsbelijdenis af. Onder de plechtige H. Mis ontving de bekeerling op stichtende wijze uit de handen van den zeereerw. heer directeur van het gymnasium de eerste H. Communie. Dit alles geschiedde in tegenwoordigheid van verscheiden protestantsche familieleden en van eenige katholieke vrienden, waaronder de heer mr. Van IJsselstein, die eenige jaren geleden in den schoot der Kerk wederkeerde.

—De oud-gouverneur van Atjeh Pruijs van der Hoeven heeft een verklaring aan de *N. R. Ct.* gezonden in zake zijn insinuatie dat de Atjehoorlog zou zijn uitgelokt, om de Paketvaart-Maatschappij en natuurlijk ook anderen te bevoordeelen.

De heer Van der Hoeven verklaart, dat de bladen uit zijn woorden gif hebben gezogen tegen de Indische regeering; hem in den mond hebben gelegd, dat eigenbaat op haar handelingen invloed zou gehad hebben.

De aanleiding tot de insinuatie nu van den oud-gouverneur is geweest de volgende zinsnede, voorkomende in de financieele kroniek, van de *Oprechte Haarlemsche Courant* van 9 April ll. (zesde kolom), luidende: „Paketvaart opnieuw hooger sluitende. Men zal natuurlijk geld verdienen aan de Atjeh-onlusten. Deze onderneming is een weldaad voor moederland en koloniën."

„De bitterheid der ironie van dit bericht, schrijft de heer Van der Hoeven, tegenover de rampen en nadeelen, die ik uit dezen nieuwen outbreak voor ons vaderland voorzie, trof mij. Paketvaart en Atjeh-leverantie, gij zijt de eenige winners bij dezen ommekeer van zaken !

„Ziedaar mijn gedachte, neergelegd in de geïncrimineerde woorden, na het vermelden van de in verschillende dagbladen voorkomende opwekking om er in Atjeh nu eens ter dege op los te gaan. Of er onder die toejuichers en voorstanders van oorlog *à outrance* deelhebbers in de Paketvaart-maatschappij zijn, wist en weet ik niet; daaraan had ik niet gedacht; evenmin als dit het geval is met eenigerlei autoriteit, die op den gang van zaken invloed zou kunnen oefenen.

„Ik moet die veronderstelling geheel voor rekening laten van hen, die het steentje aan het rollen brachten.

„Ziedaar de waarheid, de geheele en niets dan de waarheid."

— Naar men verneemt, maakt het zenden van een oorlogsvaartuig der marine naar Konstantinopel, in verband met de aldaar uitgebroken onlusten, een punt van overweging bij onze regeering uit.

De veranderde omstandigheden, die zich sedert in de Turksche hoofdstad hebben voorgedaan, zouden echter de reden zijn, dat men nog niet tot eene beslissing gekomen is.

BUITENLAND.

Italie. — Mr. Rinaldini de gewezen Haagsche internuntius, thans benoemd tot nuntius te Brussel, is in de St. Augustinuskerk te Rome door kardinaal Rampolla tot bisschop gewijd, tegelijk met den Hoogeerw. pater Martinelli, *O. S. Aug.*, die als delegaat naar de V. S. vertrekt. De plechtigheid werd door het personeel van het Belgische gezantschap bij den H. Stoel, de hoofden der Augustijner orde en vele prelaten bijgewoond.

's Avonds had de Paus, die Mr. Rinaldini bij breve tot titulair aartsbisschop van Heraclea benoemd heeft, een onderhoud met de nieuwe kerkvoogden.

— Het gemeentebestuur van Rome heeft 100.000 lire beschikbaar gesteld ter viering van het huwelijk van den prins van Napels. De bruid zal waarschijnlijk uit Montenegro worden afgehaald met een eskader onder bevel van den hertog van Genua.

Frankrijk.— Bij zijn bezoek aan Parijs zal tot den Tsaar het verzoek gericht worden, den eersten steen te leggen voor de nieuwe brug van het Nijverheidspaleis naar de esplanade des Invalides. Een groot volksfeest zal bij die gelegenheid gehouden worden.

De miliciens van de lichting 93, die den 20n Sept. naar huis gezonden zouden worden, blijven dit jaar bij uitzondering tot 15 October onder de wapenen wegens de groote wapenschouwing ter eere van den Tsaar.

—Bij een stierengevecht *avec mise à mort* te Bayonne heeft nu niet enkel het bloed van stieren en paarden gevloeid, een matador en een picador werden gekwest, en de matador Pantilloro is door een stier zoodanig in de buik gestooten, dat hij weldra overleed.

— De Fransche regeering heeft besloten den postzegels van 75 centimes, de enveloppen van 5, 15 en 3 centimes en de zegels voor te betalen port (strafport) af te schaffen.

Belgie.—De Belgische regeering heeft onlangs den Engelschen dokwerker Ben Tillett, een bekend leider van werkstakingen, uit haar land geweerd, omdat hij naar Antwerpen kwam teneinde eene werkstaking uit te lokken, hetgeen alleen ten bate der Britsche havens zou gestrekt hebben. Daarover is de *Weekly Times* woedend en buldert dreigementen tegen Belgie uit, dat het maar kortweg door Frankrijk zou willen laten annexeeren !

Het blad spreekt van den "potentaat van België," van zijne "burgerlijke en militaire huurlingen," van "Stokes," die in Afrika vermoord is door een "boekanier," en besluit :

"Waarlijk, velen van ons zouden zich verlicht gevoelen, indien er eene aanstaande verandering der grenzen plaats had, en het Frankrijk zou geleven zijne kleine buurvrouw in te palmen ; dan zouden wij ons tegenover eene "eerlijke" mogendheid bevinden, aan welke wij rekenschap konden vragen in geval van misslag of twist, en niet tegenover een klein woelig koninkrijk."

Duitschland.—Het samenzijn der keizers Wilhelm en Nicolái te Breslau en Görlitz is voorbij, en eveneens de politieke bespreking hunner ministers en gezanten, Hohenlohe en Von Marschall-Bieberstein, Tsjieskien en Von Osten-Sacken. Zondag, 6 Sept, had de duitsche Rijkskanselier nog afzonderlijk een onderhoud van een uur lang met den Tsaar alleen. Nicolái II schonk hem de St.-Andreas-orde en aan Von Marschall die van Alexander Nefski; terwijl Wilhelm zijnerzijds onderscheidingen gaf aan Tsjieskien en Von Osten-Sacken. Aanhoudende regens verhinderden Zondag de militaire godsdienstoefening in de open lucht ; maar Zaterdag-avond was de illuminatie heerlijk geslaagd, en bij de militaire taptoe werden de Keizers, op het balkon van het koninklijk paleis verschijnende, levendig toegejuicht. Zondag was er familie-déjeuner van 24 couverts, des avonds gala-diner en gala-theater-voorstelling. Maandag-ochtend 7 uur vertrokken de Keizer en Keizerin met hun keizerlijke gasten en den geheelen hofstoet naar de groote wapenschouwing te Görlitz, waar de Tsaar en Tsaritsa om 6 uur aan het station afscheid namen van Wilhelm en Augusta-Victoria met herhaalde omhelzingen en hartelijke kussen ; de Keizerinnen waren zichtbaar aangedaan. — Op het kasteel te Kiel, waar Tsaar en Tsaritsa de gasten van prins en prinses Heinrich zullen zijn, is alles voor hun ontvangst gereed : de grootvorstin Olga Feodorofna was reeds vooruitgereisd met de kleine prinses, die door Heinrich en Waldamar werd afgehaald en naar het kasteel gebracht. Het russische jacht *Poljarnaja Zwezda* ligt in de bocht van Kiel gereed voor den overtocht naar Kopenhagen.

Keizer Wilhelm, nog geheel onder den indruk van het hartelijk afscheid, wijdde, na het vertrek der russische Majesteiten, aan het parade-diner te Görlitz een gloeienden toost aan zijn "lieven buurman en neef", die "als opperste krijgsheer zijn geweldig leger slechts in dienst wenscht te stellen van beschaving en vrede". Hij dankte het 5e legerkorps voor de voortreffelijke houding onder de oogen van Neef. "Wij allen", zeide hij, staan nog onder de betoovering van de jeugdige, frissche gestalte des ridderlijken Keizers; zijn beeld zweeft ons nog steeds voor oogen, zooals hij aan het hoofd van het regiment van zijn zaligen vader voorbij trok. In volkomen overeenstemming met mij, is het doel van zijn streven alle volkeren van ons europeesch werelddeel te zamen te brengen, om ze op den grondslag van hun gemeenschappelijke belangen te vereenigen ter bescherming hunner heiligste goederen."

Opnieuw wordt dan ook officieus verzekerd dat bij de politieke besprekingen volkomen overeenstemming is gebleken, zoowel wat betreft de algemeene politiek als ook alle tegenwoordig hangende quaesties. En men maakt er de gevolgtrekking uit, dat Duitschland niet slecht Ruslands politiek in de Oostersche Quaestie ondersteunt, maar ook dat Rusland er niet aan denkt, eventueele fransche wenschen tot herovering van Elzas-Lotharingen te ondersteunen. Ook het feit, dat de Tsaar buiten het program om, maar op zijn eigen wensch, met den duitschen Keizer aan de spits van de vaandel-compagnie van het zesde armeekorps naar het kasteel is gereden, wordt gereleveerd als bijzonder karakteristiek voor de beoordeeling van het russisch-fransch verbond.

Toch is er bij het eerste gala-diner, nog iets zonderlings gebeurd. De toosten, toen tusschen de beide Keizers gewisseld, werden aanvankelijk bekend in een vorm, die later bij officieele lezing aanmerkelijk gewijzigd werd. Eerst heette het, dat Wilhelm gewezen had op de "traditioneele innige vriendschap" tusschen Rusland en Pruisen, hetgeen — in verband met een vroegere toespraak des Keizers tot de provinciale vertegenwoordiging te Breslau, waarin hij herinnerde aan de historische samenkomst van een pruisisch Koning met een russischen Tsaar te Breslau als het uitgangspunt van een gemeenschappelijken strijd tegen Napoleon I—nogal bedenkelijk klonk met het oog op Frankrijk. En de Tsaar zou daarop geantwoord hebben, zijnerzijds vervuld te zijn met de traditioneele gevoelens "zijns vaders Alexander III", wat wederom bedenkelijk was, daar die Alexander III nooit als een bijzonder vriend van Duitschland gegolden heeft.

Intusschen kwam de *Reichanzeiger* weldra met de officieele lezing, waarin ten eerste in de rede van den duitschen Keizer ontbreekt de zinswending met de "innige vriendschap" der voorvaderen, — in de plaats daarvan staat niets anders dan dat de roemvolle voorvader van den Tsaar en 's Keizers overgrootvader op dezen bodem (Breslau) te zamen vertoefden —, en in zijn antwoord zegt de Tsaar niet dat hij dezelfde gevoelens als zijn vader koestert, maar hij verzekert veel beminnelijker en hoffelijker : "dat ik door dezelfde traditioneele gevoelens (des mêmes sentiments traditionels) bezield ben als uwe majesteit", d. w. z. als keizer Wilhelm. Deze lezing die nu allerwegen ambtelijk verspreid wordt, bevredigt natuurlijk heel wat meer dan de eerste, ofschoon men ook hierbij eenigszins verwonderd is over de inleidende woorden, volgens welke keizer Wilhelm gezegd zou hebben dat hij zijn hartelijksten en innigen dank voor het gewaardeerde bezoek "neerlegde aan de voeten" van het keizerlijk paar.

In de duitsche pers wordt over de verschillende lezingen en ook over het zonderlinge feit der aanvankelijk verminkte publicatie nog heel wat geredetwist ; doch men begrijpt dat de Tsaar met het oog op zijn prikkelbaren franschen "bondgenoot" uiterst gereserveerd moest zijn; een paar omhelzingen meer of minder aan het station konden geen kwaad ; maar niet te veel *praten* in het publiek : dat was blijkbaar Nicolái's wijze tactiek.

— De penningmeester der socialistische partij te Debschwitz, zekere F. S., is volgens de *Berl. Volksztg.* verdwenen in gezelschap van de kassierster der socialistische spaarclub *Agnes*, zekere C. M. Daarenboven had F. S. de hem toevertrouwde kast en verscheidene andere gelden medegenomen. Hij was gehuwd.

Het gevluchte paar werd in de nabijheid van Gera doodgeschoten gevonden.

Ziedaar eene voorbarige toepassing van de verdeeling der goederen en de vrije liefde, volgens het program van den "toekomst-Staat."

Nog een ander stichtelijk gevalletje :

De leiders Singer en Bamberger hebben het sinds eenigen tijd met hun collega Liebknecht te kwaad. De scheuring is zelfs in de redactie van de *Vorwärts* doorgedrongen, daar een der redacteurs, dr. Braun, getrouwd is [voor de 3e maal : van zijne tweede vrouw liet hij zich scheiden] met eene professorsweduwe en generaalsdocter, eene der aanvoersters van de vrije-vrouwenbeweging. Dr. Braun heeft daardoor veel aanhangers gekregen onder de rijke leden der roode partij, en wordt door Singer en Bamberger tegen Liebknecht en zijn proletariërs gesteund.

—Twee socialistische leden van den duitschen Rijksdag, Bebel en Bueb, wilden Zondag 6 Sept. door Elzas-Lotharingen naar St-Didier in Frankrijk gaan, ter bijwoning van een socialistische *meeting*, waaraan, be-

halve fransche broeders, ook een duizendtal socialisten uit den Elzas zouden deelnemen. Op de grens werd hun echter dooreen franschen politiecommissaris een bevel van den prefect der Vogeezen getoond, waarbij hun de toegang tot Frankrijk werd ontzegd. Zij moesten zich schikken in hun lot en trokken met een honderdtal volgelingen onder het zingen van socialistische liederen naar Markirch terug. Duitsche gendarmen keken rustig toe en.... *schmunzelten.*

—Naar het *Berliner Tageblatt* verneemt is de pruisische minister van Financiën Miquel ziek, zoodat zijn zomerverlof verlengd is moeten worden. Of het een ziekte à la Bronsart is, een voorspel van Miquel's aftreding misschien, wegens de conversie van de vier percents pruisische consols ?

— Majoor Lothaire heeft in antwoord op de pogingen van een officier van het duitsche koloniale leger om de zaak-Stokes nog eens op te rakelen, aan de *Ind. Belge* geschreven, dat hij niet meer zal ingaan op verdere aantijgingen. Nu de zaak voor de rechtbank in het openbaar is afgehandeld, is zij z. i. voor verdere bespreking niet vatbaar.

Ierland. — Het Congres der „Vertegenwoordigers van het iersche Volk" is geëindigd : maar de beoogde verzoening van Parnellieten en anti-Parnellieten is nog verre van verzekerd. Wel reikten, na een hartelijke verbroederingstoespraak van den bisschop Mgr O'Donnel, de voornaamste antagonisten elkander de hand, wel werden verschillende verbroederingsmotiën aangenomen; wel werd besloten tot een collectieve „oproeping aan de iersche natie": maar af en toe werden nog steeds persoonlijke hatelijkheden gewisseld, en sommige onverbeterlijke heethoofden kwamen ten slotte zelfs tot argumenten *ad hominem.* Veel moet daarbij natuurlijk op rekening van iersche hartstochtelijkheid en opgewondenheid geschreven worden; maar van een innige broederlijkheid kan toch nog kwalijk spraken zijn, als er anderzijds juist geen grond voor den schamperen spot der conservatieve pers, die vol leedvermaak den Ierendag als totaal mislukt voorstelt en daarover jubelt. De eerste stap tot de verzoening is in allen geval gedaan, en daarmede de weg tot verbroedering gebaand.

VERSCHEIDENHEDEN.

Een Goedig Aanbod.

Een dame doet alle moeite, op een kantoor den chef te spreken.

„Het kan heusch niet, dame," zegt de bediende," ik verzeker u dat hij het te druk heeft om zijn tijd te verpraten."

„Doet er niets toe," luidt het antwoord. „Laat mij maar binnen. Ik zal wel praten."

ADVERTENTIEN.

DANKBETUIGING.

Wij gevoelen behoefte om nog eenmaal onzen hartelijken dank te betuigen aan alle Leden onzer Maatschappij, die, zonder onderscheid van staat, stand of godsdienst, hunne van dankbaarheid, van hoogachting en toegenegenheid zoo schoon en zoo krachtig hebben geopenbaard bij gelegenheid van de ziekte en het overlijden der hoogst verdienstelijke Eerw. *Soeur Célérine.*

FR. J. A. VAN BAARS.
Provicaris.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1896	Venezuela		Philadelph.ª		Caracas		Venezuela		Philadelph.ª		Caracas	
Vertrekt van NEW YORK....	Sept.	12	Sept.	23	Oct.	3	Oct.	14	Oct.	24	Nov.	4
Komt aan te CURAÇAO	„	18	„	29	„	9	„	20	„	30	„	10
Vertrekt van „	„	19	„	30	„	10	„	21	„	31	„	11
Komt aan te PTO. CABELLO	„	20	Oct.	1	„	11	„	22	Nov.	1	„	12
Vertrekt van „	„	21	„	2	„	12	„	23	„	2	„	13
Komt aan te LA GUAYRA..	„	22	„	3	„	13	„	24	„	3	„	14
Vertrekt van „ ..	„	26	„	6	„	16	„	27	„	6	„	17
Komt aan te PTO. CABELLO	„	27	„	7	„	17	„	28	„	7	„	18
Vertrekt van „	„	28	„	7	„	17	„	29	„	7	„	18
Komt aan te CURAÇAO	„	29	„	8	„	18	„	30	„	8	„	19
Vertrekt van „	„	30	„	9	„	20	„	31	„	10	„	20
Komt LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	Oct.	1	„	10	„	21	Nov.	1	„	11	„	21
Komt aan te NEW-YORK....	„	7	„	16	„	27	„	7	„	17	„	27

Stoomschip Maracaibo

Vertrekt van CURAÇAO....	Sept.	19	Sept.	30	Oct.	10	Oct.	21	Oct.	31	Nov.	11
Komt aan te MARACAIBO....	„	20	Oct.	1	„	11	„	22	Nov.	1	„	12
Vertrekt van "	„	27	„	6	„	17	„	28	„	7	„	17
Komt aan te CURAÇAO.......	„	28	„	7	„	18	„	29	„	8	„	18

De Stoomschepen van deze lijn sijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben seer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

[illegible]